

**De invloed van risicoperceptie, self-efficacy en
involvement op informatiezoekend gedrag: toetsing van
het Framework of Risk Information Seeking.**

Tessa te Kaat

Enschede, augustus 2008

Universiteit Twente
de ondernemende universiteit

Abstract

Dit onderzoek is uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in de determinanten die het proces van informatiezoekend gedrag in werking zetten en werd uitgevoerd aan de hand van het Framework of Risk Information Seeking model (FRIS) van ter Huurne (2008). Dit model is gebaseerd op het Risk Information Seeking and Processing model (RISP) van Griffin, Dunwoody en Neuwirth (1999). Involvement, risicoperceptie en self-efficacy zijn de determinanten die door ter Huurne zijn toegevoegd aan het model. Indirect zouden deze determinanten het proces van informatie zoeken in werking zetten, waarbij information sufficiency en affective responses de medierende variabelen zijn. Het model werd toegepast en getoetst door een vragenlijst, waarmee de attitudes van 77 studenten over brandveiligheid in hun studentenwoning gemeten werden. De resultaten laten zien dat involvement en self-efficacy belangrijke voorspellers zijn voor zoekgedrag, waarbij information sufficiency en affective responses de medierende variabelen voor self-efficacy zijn. Risicoperceptie blijkt echter geen voorspeller, een te kleine N zou hiervoor een verklaring kunnen zijn. Ook blijkt er een sterke relatie te zijn tussen zoekintentie en uiteindelijk zoekgedrag.

Inleiding

Brandveiligheid in studentenhuizen is een onderwerp waar de laatste jaren steeds meer aandacht voor gevraagd wordt. In studentenhuizen is het vaak slecht gesteld met de brandveiligheid. Een slechte algemene staat, onderschatting van het risico en nalatige huisbazen spelen hierin een grote rol. Door toenemende berichten in de media over woningbranden, ziet ook de politiek het groeiende belang van een goede brandveiligheid in studentenhuizen. Het onderwerp brandveiligheid is dan ook steeds vaker terug te vinden op de gemeentelijke agenda's. Het gevolg hiervan is dat de brandweer regelmatig controles uitvoert in studentenhuizen, en huisbazen verplicht worden tot het nemen van preventieve maatregelen. De toenemende aandacht voor brandveiligheid beperkt zich tot nu toe helaas tot de media en de politiek. Grote mediacampagnes richten zich tot studenten, om het bewustzijn van de risico's te vergroten. De meerderheid van de studenten is echter niet bewust bezig met de risico's van een slechte brandveiligheid, terwijl men wel weet wat de risico's zijn. Toch motiveert dit hen niet om in actie te komen en naar preventieve manieren te zoeken om het risico te verminderen.

Risicocommunicatie

Risicocommunicatie is er op gericht om juist (het ontbreken van) dit actiegedrag te stimuleren en te veranderen. Vanuit maatschappelijk oogpunt neemt risicocommunicatie een belangrijke rol in; het poogt informatie uit te wisselen over potentiële dreigingen voor de gezondheid, veiligheid of welzijn van burgers (Gurabardhi, Gutteling & Kuttschreuter, 2004). Het basisidee waar men hierbij vanuit gaat is dat als men de psychologische processen weet te benoemen die verklaren hoe een boodschap mensen beïnvloedt, men interventies kan ontwerpen waardoor risicogedrag gestuurd zou kunnen worden (Griffin, Dunwoody & Neuwirth, 1999). Volgens vele risicoperceptie -onderzoekers blijkt risicocommunicatie echter niet deze top-down aanpak te faciliteren, maar juist het bottom-up proces. Deze aanpak richt zich juist op de ontvanger van een boodschap en hoe de boodschap wordt verwerkt en geëvalueerd, in plaats van hoe een boodschap mensen beïnvloedt. In tegenstelling tot de top-down aanpak worden de verschillen in informatieverwerkingscapaciteiten en variatie in informatiebehoefte hier ook meegenomen (Griffin, Neuwirth, Giese & Dunwoody, 2002). Deze bottom-up aanpak blijkt een effectieve manier te zijn om het proces van informatiezoekend gedrag en de verwerking van risico informatie in kaart te brengen (Kahlor, Dunwoody, Griffin & Neuwirth, 2006; Griffin, Yang, Ter Huurne, Boerner, Ortiz & Dunwoody, 2008).

In navolging van de trend om onderzoek te richten op de ontvanger, ontwikkelde Grunig (1976) de 'Situational Theory'. Volgens Grunig komen er een aantal factoren kijken bij het evalueren van een situatie, namelijk herkenning, involvement en communicatiegedrag (passief en actief), waarbij involvement een sleutelvariabele is. Involvement is fundamenteel in hoe en waarom iemand informatie zoekt, gebruikt en verwerkt (Petty & Cacioppo, 1981, 1986; Grunig, 1989). Ook blijkt het te maken te hebben met toegenomen cognitieve moeite. Als men hoog betrokken is, zal men gemotiveerd zijn om bij de verwerking van een boodschap meer cognitieve moeite te doen (Johnson, 2005). Hierdoor zal gedragsverandering gepaard gaan met het in beschouwing nemen van kennis en het refereren aan attitudes. Deze theorie stemt overeen met de conclusie van Heath, Liao & Douglas (1995), dat mensen centrale cognitieve processen gebruiken bij het maken van beslissingen die aan zichzelf gerelateerd zijn.

Om de risicoperceptie van het publiek op één lijn te krijgen met die van experts hebben mediacampagnes meestal een persuasief karakter. Vaak zijn ze gericht op de attitudes van een individu, om deze te ondersteunen bij het veranderen van risicogerelateerd gedrag. Attitudes refereren naar globale evaluaties van mensen over verschillende objecten, onderwerpen en mensen (Eagly & Chaiken, 1993; Petty & Cacioppo, 1986). Ze worden als belangrijk gezien omdat ze het actiegedrag leiden (Fishbein & Ajzen, 1986). Mensen lijken zich bloot te stellen aan informatie die correspondeert met hun attitudes en beliefs, eerder dan aan informatie die in tegenspraak is met deze attitudes. Als deze attitudes niet stroken met gezond én veilig gedrag dan zal men zich dus moeten richten op het veranderen van deze attitudes, om een gedragsverandering teweeg te kunnen brengen (Heath, Liao & Douglas, 1995). Verandering in attitudes kan mensen motiveren om nieuwe vaardigheden aan te leren en oude gewoontes af te leren. Het is niet alleen een belangrijke determinant van gedragsverandering, maar het kan ook veranderingen teweeg brengen in de andere factoren die bijdragen aan gedrag (Petty, Heesacker & Hughes, 1997).

Het Elaboration Likelihood Model van Petty & Cacioppo (1981, 1986) is een informatieverwerkingsmodel die attitudeverandering probeert te verklaren. Zij veronderstellen dat er twee manieren zijn van informatieverwerking, namelijk de centrale route en de perifere route. Bij de centrale route is er veel cognitieve activiteit en moeite en steunt de ontvanger op eerdere ervaring en kennis om informatie te evalueren. Motivatie speelt hierbij een belangrijke rol. Bij de perifere route veroorzaken overtuigende cues een affectieve staat, of een inferentie of heuristiek, die een persoon gebruikt om de validiteit van een boodschap te beoordelen. Hierbij wordt weinig cognitieve moeite gedaan. Situatie en de persoon zijn variabelen die van invloed zijn op de motivatie of vaardigheid om na te denken over een boodschap (Petty, Heesacker & Hughes,

1997). Net als in de Situational Theory van Grunig (1976) is persoonlijke relevantie (*involvement*) in dit model een belangrijke variabele die de verwerkingsroute beïnvloedt. Bij een hoge betrokkenheid zal informatie eerder centraal verwerkt worden. Verschillende onderzoeken tonen aan dat attitudes die gevormd zijn door intensiever denken, gedrag beter voorspellen dan attitudes gevormd door weinig denken (o.a. Petty & Cacioppo, 1986; Petty, Cacioppo, & Rodriguez, 1986). Verder zijn ze meer persistent over tijd en meer resistent tegen counterpersuasieve pogingen (Petty, Heesacker & Hughes, 1997).

Involvement

Involvement representeert de persoonlijke relevantie, interesse en significantie van het risico-onderwerp voor het individu (Johnson, 2005). In verschillende theorieën blijkt involvement een belangrijke rol te spelen, waarbij het Elaboration Likelihood Model (Petty & Cacioppo, 1981) en de Situational Theory (1976) de voornaamste zijn. Hierin wordt verondersteld dat involvement een grote rol speelt bij de manier van informatieverwerking en attitudevorming. Een hoge involvement zou leiden tot een betere manier van informatieverwerking en meer constante attitudes. Volgens Earle, Cvetkovich en Slovic (1990) is de evaluatie van een boodschap een functie van involvement, relevantie en ability (betekenis, geloofwaardigheid en de helderheid van de informatie). Dit IRA-model veronderstelt dat relevantie en ability zouden moeten leiden tot een hoge involvement, wat indirect weer zou leiden tot de behoefte aan informatie en informatiezoekend gedrag. Involvement blijkt de overtuiging van sterke boodschappen doen toe te laten nemen, maar blijkt ook een sterke moderator te zijn van de relatie tussen attitude en intenties. Indirect zou dit leiden tot de behoefte aan informatie en dus ook informatiezoekend gedrag. Verschillende onderzoeken ondersteunen deze veronderstelde relatie tussen involvement en informatiezoekend gedrag (Johnson, 2005; Kahlor et al, 2006; Huurne, ter & Gutteling, 2008). Toch kan men op basis hiervan geen definitieve conclusies trekken over involvement en zal verder onderzoek meer moeten uitwijzen over de veronderstelde relaties.

Informatie zoeken

Mensen verschillen in hun reactie op informatie als ze bloot gesteld worden aan een bedreigende situatie of risico. Sommige mensen willen meer informatie en zullen op zoek gaan naar meer bronnen, terwijl andere mensen bewust informatie zullen gaan vermijden.

Informatie vermijden is niet simpel de afwezigheid van zoeken (Case, Andrews, Johnson, & Allard, 2005). Mensen vermijden actief informatie, die zij waarnemen als de veroorzaker van psychologisch ongemak (Kahlor et al., 2006). Zoekgedrag kan opgesplitst worden in twee

classificaties van intensiteit, namelijk passief en actief. Actief zoeken is doelgedreven gedrag, terwijl passief zoekgedrag meer op routine is gebaseerd. Volgens McGuire (1974; in Kahlor, Dunwoody, Griffin, & Neuwirth, 2006) zit het verschil hem in de sterkte van de motiverende factoren.

Het zoeken naar gezondheidsgerelateerde informatie kan leiden tot een dieper begrip van ziektesymptomen, preventietactieken of effectieve genezing (Turner, Rimal, Morrison, Kim, 2006). Toch zijn mensen niet altijd gemotiveerd om zulke informatie op te zoeken. Wat er van een boodschap onthouden wordt, wordt beïnvloedt door de zoek- en verwerkingsstrategieën die toepast worden (Eagly & Chaiken, 1993; Petty & Cacioppo, 1986).

De beschikbaarheid van moderne massamedia zoals het internet, biedt mensen de mogelijkheid om steeds meer zelf op zoek te gaan naar informatie over risico's. Tot nu toe bestaat er echter nog maar weinig inzicht in de determinanten die informatiezoekend gedrag beïnvloeden. Veel onderzoek richt zich daarom op de onderliggende psychologische en sociale processen die informatiezoekende- en verwerkingsstrategieën beïnvloeden, en daarmee gedragsverandering in werking zetten.

Antecedenten van informatie zoeken

Over informatiezoekend gedrag en de bijbehorende antecedenten is nog niet zo heel veel bekend. Rimal en Real (2003) hebben hier onderzoek naar gedaan, wat resulteerde in het *Risk Perception Attitude Framework* (RPA). In dit model worden specifieke voorspellingen gemaakt over informatiezoekend gedrag. De RPA gaat er vanuit dat risicoperceptie beschouwd moet worden in de context van de kracht (efficacy) van de overtuigingen (beliefs) van het individu. Als risicoperceptie laag is, zullen mensen terugvallen op de overtuiging van hun eigen kracht om te beslissen wat de juiste actie is. Als men veel vertrouwen heeft in het uitvoeren van een bepaald gedrag, en als men gelooft dat dit resulteert in positieve uitkomsten, zal men meer gemotiveerd zijn om hun omgeving zo te herstructureren dat het aangepast is aan gezond gedrag (Bandura, 1989). Self-efficacy beliefs bepalen het niveau van motivatie, wat tot uiting komt in de hoeveelheid moeite die men in een bepaald gedrag stopt (Bandura, 1989). Mensen met een grotere efficacy response blijken in staat te zijn kennis om te zetten naar gedrag (Rimal, 2000). Een hoge self-efficacy blijkt risico reducerend te werken en andersom (Rimal, 2000). Het model doet echter geen uitspraken over causale relaties tussen risicoperceptie en informatiezoekend gedrag.

Ook Griffin, Dunwoody & Neuwirth (1999) hebben onderzoek gedaan naar de eigenschappen van het individu dat hem of haar in staat stelt om informatie over gezondheid op

verschillende manieren te zoeken en verwerken. Hun onderzoek resulteerde in het *Risk Information Seeking and Processing model* (RISP), waarin bestaande theoretische concepten uit verscheidene onderzoeksdisciplines samen worden genomen, om een complexe representatie van de rol van risicocommunicatie in potentiële gedragsverandering te bouwen (Kahlor et al., 2006). Het RISP-model integreert de belangrijkste componenten van twee prominente modellen in één model. De eerste is het Heuristic- Systematic Model of Information Processing (HSM) van Eagly en Chaiken (1993). Dit model geeft inzicht in hoe het komt dat mensen aandacht besteden aan- en zoeken naar informatie over een bepaald risico. Er wordt hier een onderscheid gemaakt tussen *systematic processing* en *heuristic processing*. Heuristisch verwerken wordt gedefinieerd als een beperkte manier van informatieverwerking, waarbij weinig cognitieve moeite en bronnen vereist worden. Systematisch verwerken is dieper, intensiever en is meer een analytische oriëntatie voor het verwerken van informatie. (Eagly & Chaiken, 1993). Bovendien heeft onderzoek uitgewezen dat het leidt tot sterkere overtuigingen over een risico, beter evaluaties bij beslissingen, en sterkere attitudes over het gevaar (Eagly & Chaiken, 1993; Griffin et al., 2002). Het HSM veronderstelt dat mensen de vorm van verwerking die ze gebruiken voor een boodschap, op basis van twee factoren adopteren: de capaciteit om de informatie op elke manier te verwerken, en de motivatie om verder te gaan dan het heuristisch verwerken en systematisch te gaan verwerken (Griffin et al., 2008).

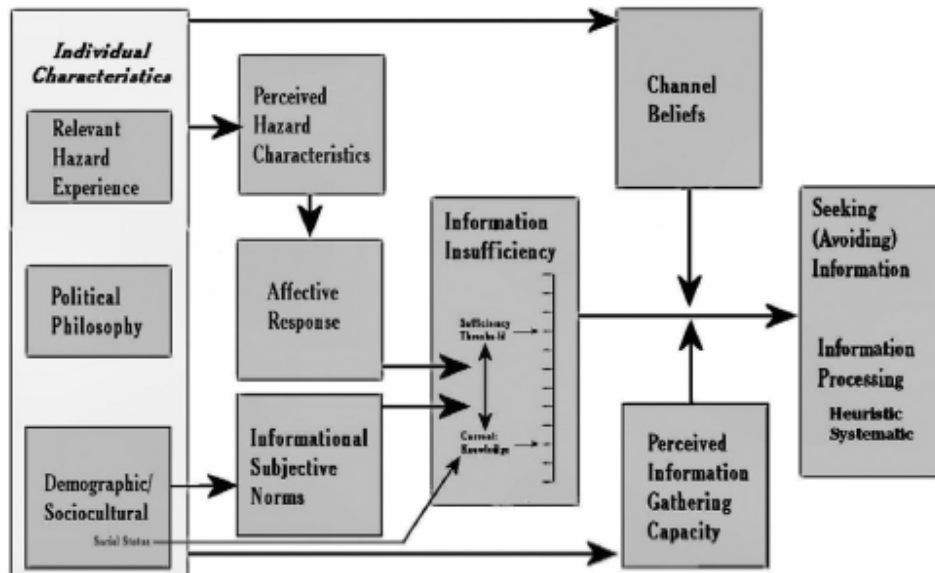
Het tweede model is de *Theory of Planned Behavior* (Ajzen & Fishbein, 1980), waarin de link gelegd wordt tussen attitudes en gedrag. Volgens deze theorie is gedragsintentie een functie van drie determinanten. De eerste determinant, *attitude toward the behavior*, is de positieve of negatieve evaluatie van een individu op het te vertonen gedrag. Attitudes worden beïnvloed door beliefs over hoe iemand zich dient te gedragen en de uitkomsten daarvan. Elk belief wordt tegen deze uitkomsten afgewogen en vormt zo de basis voor een attitude over gedrag (Fishbein & Ajzen, 1975). De tweede determinant is *subjective norm*, wat de perceptie van sociale druk op het individu is, om een bepaald gedrag wel of niet te vertonen (Ajzen & Fishbein, 1980). De laatst toegevoegde determinant is *perceived behavioral control*, waarmee men de perceptie van hoe moeilijk of gemakkelijk het is om een bepaald gedrag te vertonen bedoelt. Perceived behavioral control is gebaseerd op het self-efficacy concept van Bandura (1989). Des te hoger het vertrouwen in het uitvoeren van het gedrag, des te hoger de motivatie. Volgens de theorie zijn deze drie factoren cruciaal in omstandigheden waarin het gedrag van mensen veranderd moet worden.

Mensen verwerken informatie over risico's op verschillende manieren. Het RISP-model (figuur 1) probeert de variatie hierin te verklaren door de basisprincipes uit de twee eerder

genoemde modellen te integreren. Volgens Griffin et al. (1999) zijn er drie factoren die informatiezoekend- en informatieverwerkend gedrag beïnvloeden. Gebaseerd op de motivationele factor van Eagly en Chaiken (1993), wordt er verondersteld dat informatiezoekend gedrag en verwerkingsstijlen om meer over het risico te weten te komen, door *information sufficiency* beïnvloed wordt. Hiermee bedoelt men de hoeveelheid informatie die men zegt nodig te hebben, om met een bepaald risico in hun omgeving om te kunnen gaan. De wens voor sufficiency motiveert mensen om risicogelateerde informatie systematisch te verwerken (Eagly & Chaiken, 1993). Informatie zoeken en verwerken is ook afhankelijk van of iemand in staat is om meer over het risico te leren (Griffin et al., 2008). Daarom wordt zoeken en verwerken ook beïnvloed door *perceived information gathering capacity*, gebaseerd op het concept van capaciteit uit het HSM (Eagly & Chaiken, 1993). Uitgaande van deze capaciteitsfactor van Eagly en Chaiken (1993), zal de relatie tussen *information sufficiency* en informatieverwerkingsstrategie gemedieerd worden door de individuele beoordeling van zijn of haar mogelijkheden om meer te leren over het risico (Griffin et al. 2008). Het gat tussen wat iemand weet en wat iemand wil weten over een risico, motiveert een persoon om meer cognitieve moeite en tijd aan systematisch verwerken te besteden (Griffin et al., 2002). Algemene attitudes die gevormd zijn door systematisch verwerken, blijken sterker en meer intens te zijn dan door heuristisch verwerken (Eagly en Chaiken, 1993). *Relevant channel beliefs* wordt hier als derde factor aan toegevoegd, waarmee de individuele perceptie van de betrouwbaar- en gebruikbaarheid van mediumkanalen van risico-informatie bedoeld wordt.

Deze drie factoren worden verondersteld door vier andere factoren beïnvloed te worden, namelijk *affective response*, *informational subjective norms*, *perceived hazard characteristics* en *individual characteristics*. Affective responses zoals angst of boosheid, worden verondersteld de intensiteit van informatiezoekend- en verwerkingsgedrag te beïnvloeden. Informational subjective norms, de waargenomen sociale druk om geïnformeerd te zijn, komt voort uit de Theory of Planned Behavior (Ajzen & Fishbein, 1988). Volgens Ajzen (1988) zullen mensen een bepaald gedrag eerder vertonen als zij zelf het gedrag positief evalueren, maar ook als de omgeving dit doet. Verschillende onderzoeken ondersteunen de validiteit van dit model (Griffin, Dunwoody, & Neuwirth, 1999; Griffin, Neuwirth et al. 2004; Griffin et al. 2002; Johnson, 2005; Kahlor et al. 2003).

Figuur 1
Het Risk Information Seeking and Processing Model (RISP) van Griffin,
Dunwoody, & Neuwirth (1999)

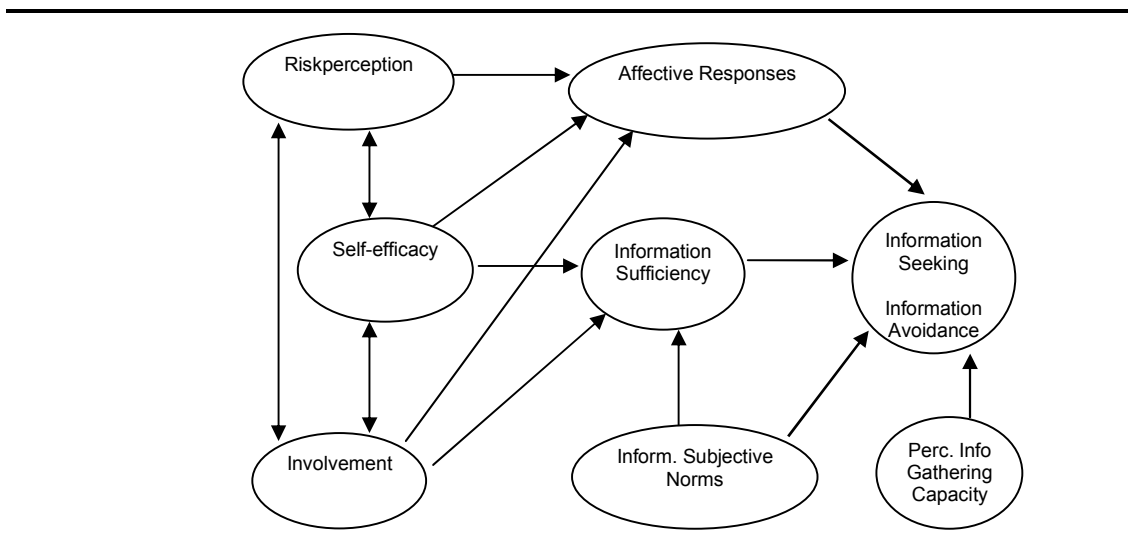
Ter Huurne & Gutteling (2008) hebben op basis van het RISP-model verder onderzoek gedaan naar de determinanten die informatiezoekend gedrag beïnvloeden. Uit hun onderzoek bleek dat risk information behavior niet alleen afhankelijk is van de factoren uit het RISP-model, maar dat er een aantal andere determinanten zijn die het proces van informatiezoekend gedrag in werking zetten. Deze uitbreiding van het RISP-model, het *Framework of Risk Information Seeking* (FRIS), is te vinden in figuur 2.

In figuur 2 is te zien dat risicoperceptie, personal control (self-efficacy) en involvement de determinanten zijn die het proces van informatiezoekend gedrag in werking zetten. Informatie over risico beïnvloedt hoe mensen risico beoordelen en daarop reageren. Verondersteld wordt dat een hoge risicoperceptie indirect zal leiden tot informatiezoekend gedrag. Een hoge self-efficacy blijkt risicoperceptie te reduceren en andersom blijkt een lage self-efficacy risicoperceptie te verhogen. Deze veronderstelling wordt ook door andere onderzoekers ondersteund (Rimal, 2000; Rimal & Real, 2003). Een hoge self-efficacy kan ook leiden tot het vergroten van information sufficiency (Huurne, Ter & Griffin, 2007). Zoekgedrag zal gemotiveerd worden als de grens voor informatievoldoening hoger is dan de kennis die een persoon op dat moment heeft. Waargenomen

persoonlijke relevantie (involvement) blijkt een goede voorspeller te zijn voor het gebruik van gezondheidsgerelateerde boodschappen van een individu (Lieberman and Chaiken 1992). Mensen moeten het probleem wel herkennen, anders zullen ze niet gemotiveerd en betrokken zijn om informatie te gaan zoeken (Petty & Cacioppo, 1986, Heath, Liao & Douglas, 1995).

Volgens Ter Huurne en Gutteling (2008) zullen hogere niveaus van involvement en lage niveaus van self-efficacy leiden tot een toename in de behoefte aan informatie (insufficiency) en affective responses. Hiermee motiveren ze indirect mensen om informatie te zoeken of te vermijden. Daarnaast blijkt een hoge risicoperceptie, een lage self-efficacy en hoge involvement te leiden tot negatieve gevoelens tot het risico, wat weer leidt tot zoekgedrag. Affective responses en information sufficiency blijken hiermee misschien wel betere voorspellers te zijn voor reacties op informatie.

Figuur 2
Het Framework of Risk Information Seeking (FRIS) van ter Huurne (2008)

Hypotheses

Er is nog maar weinig bekend over de effecten van massamediacampagnes die informatiezoekend gedrag promoten. Ook is er nog maar weinig bekend over hoe mensen gestimuleerd kunnen worden om het beoogde informatiezoekende gedrag te bereiken. Het verkrijgen van een beter inzicht in de relatie tussen gedragsdeterminanten en informatiezoekend gedrag is daarom van wezenlijk belang voor de risicocommunicatie.

De laatste jaren is er een paradigmashift geweest in de risicocommunicatie, waarbij persoonlijke relevantie (involvement) de drijvende kracht was. (Keeney & von Winterfeldt, 1986). Uit de literatuur blijkt dat involvement één van de belangrijkste determinanten is, bij informatieverwerking- en zoekstrategieën. In dit onderzoek zal de focus daarom ook liggen op deze determinant.

Uit onderzoek van Agha (2003) bleek dat een massamediacampagne ter preventie van AIDS, zowel risicoperceptie als self-efficacy beïnvloedde. Het FRIS-model biedt (daarom) een uitgangspunt voor communicatieprofessionals bij de opzet en uitvoering van ontvangergeoriënteerde risicocommunicatie. Echter, tot nu toe is onderzoek naar dit model slechts gebaseerd op cross-sectionele data. Er kunnen nog weinig uitspraken gedaan worden over causale effecten. Daarnaast is het FRIS-model tot nu toe slechts gebaseerd op de intentie tot informatiezoekend gedrag, en niet op het daadwerkelijke actiegedrag. In dit onderzoek zal daarom niet de zoekintentie, maar het zoekgedrag onderzocht worden.

De onderzoeksvraag zal daarom als volgt zijn,

‘Zijn de in het FRIS-model genoemde determinanten, voorspellers van uiteindelijk zoekgedrag?’

De bijbehorende hypothesen zullen zijn,

H1: Hoe hoger de mate van involvement, des te hoger de zoekintentie en daadwerkelijk zoekgedrag.

H2: Hoe lager de mate van self-efficacy, des te hoger de zoekintentie en daadwerkelijk zoekgedrag.

H3: Hoe hoger de mate van risicoperceptie, des te hoger de zoekintentie en daadwerkelijk zoekgedrag.

H4: Affective response en Information Sufficiency zullen interveniërende variabelen zijn voor involvement (H4a), risicoperceptie (H4b) en self-efficacy (H4c).

Methoden

Onderzoeksdesign en procedures

Het onderzoeksdesign was een experimenteel ontwerp, namelijk de posttest-only control group design. Om de hypothesen te kunnen toetsen werden er drie verschillende condities gecreëerd. In de eerste twee condities werd involvement gemanipuleerd, de derde conditie was een controlegroep. De deelnemers werden random aan de drie condities toegedeeld.

De data werd verzameld doormiddel van een vragenlijst, gehouden onder studenten in Enschede. De vragenlijst werd in gebouwen van de universiteit en de hogeschool uitgedeeld. De groepen kregen alle drie dezelfde vragenlijst, waaraan voorafgaand informatie over de risico's van een slechte brandveiligheid in studentenhuizen gegeven werd. De drie condities verschilden in de informatie die gegeven werd. De informatie in conditie 1 (hoge involvement) beoogde een hoge involvement te creëren. Men kreeg een inleiding te lezen waarin risicoperceptie en involvement hoog waren, en self-efficacy laag. De informatie in conditie 2 (lage involvement) beoogde juist een lage involvement te creëren. Men kreeg hier een inleiding te lezen waarin involvement en self-efficacy beide laag waren en alleen risicoperceptie hoog. De controlegroep (conditie 3) kreeg slechts een korte inleiding, waarin alleen kort uitgewijd werd over de doelen van het onderzoek.

Involvement. In de hoge en lage involvement groep werd er verschillende informatie verstrekt om ook daadwerkelijk het verschil in betrokkenheid te creëren. In de lage involvement groep werd er informatie en percentages verstrekt over onderzoek naar brandveiligheid in Frankrijk. Deze informatie werd gewonnen uit grootschalig Europees onderzoek. In de hoge involvement groep werd er juist informatie verstrekt over Nederlandse studentensteden en dan in het bijzonder de stad waar de respondenten studeren, waarbij het percentage studentenhuizen dat niet aan de eisen voor brandveiligheid voldeed, op 82% lag.

Risicoperceptie. Risicoperceptie zou hoog moeten zijn, om te leiden tot zoekintentie en daadwerkelijk zoekgedrag. In beide experimentele groepen werd hiervoor gecontroleerd door de deelnemers informatie te geven over de risico's van slechte brandveiligheid. Hierbij werd de nadruk gelegd op onderschatting door studenten en oorzaken van brand. Daarnaast werd er cijfermatig uitdrukking gegeven aan risico, door hoge percentages van slechte brandveiligheid en de vergrote kansen op woningbrand bij een slechte brandveiligheid te noemen.

Self-efficacy. Self-efficacy zou laag moeten zijn, om te leiden tot zoekintentie en daadwerkelijk zoekgedrag. In beide experimentele groepen werd hiervoor gecontroleerd door de deelnemers informatie te geven over de verantwoordelijkheid voor brandveiligheid. De nadruk

werd hierbij op andere mensen of factoren gelegd, waarbij de verantwoordelijkheid van de studenten zelf werd ontzien. De slechte algemene staat van studentenhuizen, de brandgevoelige bouwmaterialen en onwillende huisbazen werden genoemd om aan te geven dat de studenten geen of weinig controle hebben over de brandveiligheid in hun huis.

Instrumenten

De vragenlijst die in dit onderzoek werd gebruikt, was gebaseerd op eerder onderzoek (van Ter Huurne, 2008). De oorspronkelijke vragenlijst werd op verschillende punten gewijzigd. Er werd slechts gebruik gemaakt van zes verschillende constructen uit de oorspronkelijke vragenlijst. Dit waren de constructen risicoperceptie, involvement, affective response, information sufficiency, self-efficacy en zoekintentie. Deze constructen werden met verschillende sets van items gemeten. Omdat de oorspronkelijke vragenlijst over industrieel risico ging, werden de vragen omgezet naar items over brandveiligheid. Daarnaast werd er een aantal items aan de vragenlijst toegevoegd, deze zijn in tabel I te vinden. Algemene risicoperceptie was het eerste construct waar een aantal items aan werd toegevoegd. Respondenten moesten in meerkeuzevragen aangeven hoeveel woningbranden, gewonden en doden hierbij er per jaar in Nederland volgens hen vallen. Bij involvement werden er twee items toegevoegd, om te meten hoe dicht het onderwerp woningbranden bij de respondenten stond. Daarnaast werd er een nieuw construct aan de vragenlijst toegevoegd, namelijk zoekgedrag, om het daadwerkelijk zoekgedrag van de respondenten te kunnen meten. In de oorspronkelijke vragenlijst werd slecht de zoekintentie gemeten.

De vragenlijst bestond voornamelijk uit uitspraken waarbij de deelnemers moesten aangeven in hoeverre zij het met een uitspraak eens waren. Hiervoor werd een Likert-schaal van 1 (helemaal niet en heel klein) tot 5 (heel erg en heel groot) gebruikt. Naast de Likert-schaal waren er nog 8 items die gemeten werden doormiddel van meerkeuze vragen. Deze items waren verdeeld over de constructen risicoperceptie, involvement en zoekgedrag. Alle items werden op interne consistentie getoetst, met Cronbach's Alpha.

Tabel I. Toegevoegde items voor risicoperceptie en zoekgedrag

<i>Risicoperceptie</i>
Hoeveel woningbranden denkt u dat er jaarlijks in Nederland plaats vinden?
Hoeveel mensen vinden hierbij de dood?
Hoeveel gewonden denkt u dat er jaarlijks bij woningbranden in Nederland vallen?
<i>Involvement</i>
Ik ken niemand die ooit brand in zijn huis heeft gehad.
Ik heb wel eens gehoord van brand in een studentenhuus.
<i>Zoekgedrag</i>
Als student heeft u het recht om uw huisbaas te verplichten de brandveiligheid in uw huis te verbeteren. Wilt u op de hoogte gesteld worden van deze rechten?
Heeft u interesse in aanvullende informatie over het bevorderen van brandveiligheid in studentenwoningen?
Zou u geïnteresseerd zijn in het bijwonen van een informatiebijeenkomst over brandveiligheid in studentenhuizen?

Risicoperceptie. Dit construct bestond uit twee verschillende concepten. Het eerste concept bestond uit zeven items waarin de algemene risicoperceptie van woningbranden gemeten werd. Hier moesten deelnemers vragen beantwoorden als ‘Hoeveel woningbranden denkt u dat er jaarlijks in Nederland plaats vinden?’. De analyse van deze zeven items toonden een redelijke betrouwbaarheid ($\alpha=.67$). Het tweede concept bestond uit vier items, waarin de risicoperceptie van branden specifiek in studentenwoningen gemeten werd ($\alpha=.75$). Alle items (algemeen en specifiek) samen genomen leidde tot $\alpha=.75$.

Involvement. Het niveau van betrokkenheid werd gemeten met zes verschillende items ($\alpha=.70$). Hierin moesten deelnemers aangeven in hoeverre ze geïnteresseerd en betrokken waren in het onderwerp brandveiligheid. Uit de analyse bleek dat twee items zeer laag correleerden met de andere vier items. Dit waren de items ‘Ik ken niemand die ooit brand in zijn huis heeft gehad’ en ‘Ik heb wel eens gehoord van brand in een studentenhuus’. Na verwijdering van deze items bleek de betrouwbaarheid een stuk hoger te zijn ($\alpha=.85$).

Affective Response werd gemeten door vijf verschillende items. Hierin moest men aangeven in hoeverre men zich gespannen, angstig, nerveus, bezorgd of boos voelde bij de gedachte aan de mogelijkheid van brand in huis door een slechte brandveiligheid. Ook bij deze schaal bleek de betrouwbaarheid goed te zijn ($\alpha=.86$).

Information Sufficiency. Vier items ($\alpha=.84$) waren in de vragenlijst opgenomen om dit construct te meten. Deelnemers werden hier gevraagd om uitspraken te doen over de mate van tevredenheid met de hoeveelheid kennis van brandveiligheid die zij hebben.

Self-efficacy. Vijf items ($\alpha=.66$) waren in de vragenlijst opgenomen om dit construct te meten. Deelnemers moesten bij deze vragen aangeven in hoeverre zij zichzelf in staat achtten om adequaat te reageren bij een slechte brandveiligheid, of bij een woningbrand. Ook hier bleken er twee items te zijn die slecht met de andere items correleerden. Dit waren de items ‘Vertrouwen dat ik kan beoordelen hoe het met brandveiligheid in mijn huis gesteld is’ en ‘Vertrouwen dat ik mezelf in veiligheid kan brengen als er brand uit breekt’. Na verwijdering van deze items bleek de schaal een hogere betrouwbaarheid te hebben ($\alpha=.70$)

Zoekintentie. Vijf items werden aan de vragenlijst toegevoegd om de intentie tot informatiezoekend gedrag te meten. Deelnemers moesten antwoorden wat ze zouden doen als ze iets zien, lezen of horen over woningbranden en/of brandveiligheid. Informatie zoeken en aandacht besteden aan het onderwerp behoorden tot de uitspraken waarover men een oordeel moest geven. De betrouwbaarheidsanalyse ($\alpha=.33$) liet zien dat er wederom twee items waren die niet met de rest correleerden. Na verwijdering van deze items bleek de schaal wel betrouwbaar te zijn ($\alpha=.71$)

Zoekgedrag. Aan het eind van de vragenlijst waren drie items opgenomen waarin deelnemers konden aangeven of ze geïnteresseerd waren in meer informatie over brandveiligheid, over informatie over de plichten van huisbazen, en in een informatiebijeenkomst over brandveiligheid. Niet de intentie, maar daadwerkelijk gedrag werd in deze items gemeten. Hierbij hadden de deelnemers drie antwoordmogelijkheden: ja, nee of misschien (alleen de laatste vraag). Bij de eerste twee vragen werd een ja geschaald op 2 punten, en een nee op 0. Bij de laatste vraag werd ja op 2 punten geschaald, misschien op 1 en nee op 0. Deze drie scores bij elkaar opgeteld vormden een overall score voor zoekgedrag. De betrouwbaarheid van deze schaal was ook hoog genoeg ($\alpha=.70$).

Deelnemers

Beschrijvende statistieken. In tabel II worden de beschrijvende statistieken van alle deelnemers weergegeven. In totaal namen 77 personen in de leeftijd van 18 tot 26 jaar deel aan dit onderzoek, met een gemiddelde van 21,5 jaar ($SD=1,8$). Er deden 44 vrouwen (57%) en 33 mannen (43%) mee in het onderzoek ($X^2(2)=5.303, p=.07$). Alle deelnemers waren studierend in Enschede, zowel op de Universiteit Twente als op de Saxion Hogeschool Enschede. Ook waren ze allen wonend in Enschede, in een studentenhuus. Hiervan woonden er 58 (75%) in de stad en

19 (25%) op de campus. Uit de frequentieanalyse kwam naar voren dat de data bij benadering normaal verdeeld was.

Er werden geen significante verschillen gevonden tussen de drie groepen in leeftijd ($F(3,4)= 1.04$ $p=.36$) en jaren uitwonend ($F(1,5)= .7$ $p= .5$). Wel werd een significant verschil gevonden in geslacht ($X^2(2)=5.3$ $p<.05$). In de controlegroep bleken er significant meer mannen te zitten dan in de groepen met hoge- en lage involvement.

Tabel II. Beschrijvende statistieken van individuele eigenschappen

Variabelen	M	%	SD
<i>Geslacht</i>			
Vrouw		57%	
Man		43%	
Leeftijd	21.5		1.8
Uitwonend		100%	
Jaren uitwonend	3.3		1.5
<i>Wonend</i>			
Stad		75%	
Campus		25%	
N = 77			

Statistische analyses

Een frequentieanalyse werd uitgevoerd om inzicht te krijgen in de gevonden verdeling en centrale tendens van de data. De hypothesen werden getest met behulp van een variantieanalyse (ANOVA), waarbij zoekgedrag steeds de afhankelijke variabele was. Correlatieanalyse werd uitgevoerd om te testen of de samenhang tussen de verschillende constructen overeen komen met het FRIS-model. Om uitspraken te kunnen doen over de richting van de relaties, werd er een lineaire regressie analyse uitgevoerd.

Resultaten

Involvement zou volgens de manipulatie in conditie 1 hoger moeten zijn dan in conditie 2 en conditie 3. Tabel III laat zien dat de scores in de hoge involvement groep ($M=3.31$) inderdaad hoger zijn dan in de lage involvement groep ($M=3.1$) en de controlegroep ($M=2.83$). Variantieanalyse laat echter geen significante verschillen zien ($F(2,76)=2.1$, $p=.13$). Een meervoudige vergelijkingstoets laat zien dat tussen conditie 2 en 3 ($p=.24$) geen significante

verschillen zijn, wat geheel volgens de verwachting is. De vergelijking tussen conditie 1 en 2 bevestigt de variantieanalyse en laat, tegen de verwachting in, geen significante verschillen zien ($p=.37$). Geheel volgens de verwachting laat de vergelijkingstoets wel significant verschil zien tussen conditie 1 en 3.

Self-efficacy werd in conditie 1 en 2 op dezelfde manier gemanipuleerd, zij kregen dezelfde informatievoorziening, waardoor er geen verschillen zouden moeten zijn tussen deze condities. In conditie 3 zou self-efficacy wel lager moeten zijn, aangezien hier helemaal geen manipulatie plaats vond. Uit tabel III blijkt dat zowel conditie 1 ($M=3.36$) als conditie 2 ($M=3.26$) lager scoort op self-efficacy, dan conditie 3 ($M=3.46$). Variantieanalyse laat ook hier weer geen significante verschillen zien ($F(2,76) = .69$ $p=.50$). Op basis van de manipulatie is de verwachting dat conditie 1 en 2 niet van elkaar verschillen, wat door de meervoudige vergelijkingstoets bevestigd wordt ($p=.55$). De meervoudige vergelijkingstoets laat echter ook zien dat conditie 1, 2 en 3 eveneens significant gelijk aan elkaar zijn, wat tegen de verwachting in is ($p=.58$ en $p=.24$).

Risicoperceptie werd in conditie 1 en 2 niet gemanipuleerd, waardoor er geen verschillen zouden moeten zijn tussen deze condities. Er zou wel verschil gevonden moeten worden met conditie 3, waarin risicoperceptie lager zou moeten zijn, omdat hier niet voor werd gecontroleerd. Uit de resultaten blijkt dat dit bevestigd wordt. Zowel de hoge- ($M=3.18$) als de lage involvement groep ($M=3.19$) scoren hierop hoger dan de controlegroep ($M=3.08$). Variantieanalyse laat zien dat er geen significante verschillen te zien zijn tussen de groepen ($F(2,76) = .39$ $p=.68$). Voor conditie 1 en 2 is dat volgens verwachting. Een meervoudige vergelijkingstoets bevestigt deze verwachting ($p=.95$). Tussen conditie 1, 2 en 3 zouden die verschillen wel aanwezig moeten zijn, maar ook hier blijken de verschillen niet significant ($p=.47$ en $p=.43$).

Zoekgedrag zou in conditie 1 het hoogst moeten zijn. Involvement zou door de manipulatie hoog moeten zijn, terwijl voor een hoge risicoperceptie en lage self-efficacy gecontroleerd werd. Volgens het FRIS-model zou dit tot de hoogste scores op zoekintentie, en daarmee uiteindelijk zoekgedrag moeten leiden. De verwachting is dan ook dat conditie 1, 2 en 3 van elkaar zullen verschillen. Uit de resultaten blijkt conditie 1 (hoge involvement) gemiddeld hoger te scoren op zoekgedrag ($M=1.52$) dan de andere twee groepen (respectievelijk $M=1.26$ en $M=.84$). Geheel volgens de verwachting blijken conditie 1 en 2 hoger te scoren op zoekgedrag dan conditie 3. Variantieanalyse laat hier weer zien dat deze verschillen niet significant te noemen zijn ($F(2,76) = 1.02$ $p=.37$). Ook een meervoudige vergelijkingstoets levert geen significante verschillen op (respectievelijk $p=.17$, $p=.58$ en $p=.38$).

Tabel III. Gemiddelden en standaarddeviaties van de constructen (per conditie)

	Hoge Involvement N=25 M (SD)	Lage involvement N= 27 M (SD)	Controlegroep N=25 M (SD)
Involvement	3.31 (.83)	3.10 (.83)	2.83 (.83)
Self-efficacy	3.36 (.64)	3.26 (.63)	3.46 (.53)
Risicoperceptie	3.18 (.37)	3.19 (.54)	3.08 (.53)
Affective Response	2.56 (.85)	2.20 (.84)	2.14 (.83)
Information Sufficiency	3.44 (.77)	3.21 (.73)	3.42 (.69)
Information Intention	2.42 (.44)	2.33 (.70)	2.12 (.54)
Information Seeking	1.52 (1.98)	1.26 (1.72)	.84 (1.34)

Zoekgedrag

Onze onderzoeksvraag richtte zich op het toetsen van de voorspellers van zoekgedrag, gebaseerd op het FRIS-model. In tabel IV worden de correlaties (Pearson) en de gemiddeldes (M), de standaarddeviaties van de variabelen weergegeven. De eerste variabele, zoekgedrag, is gebaseerd op een somscore. De correlaties van de andere variabelen zijn gebaseerd op gemiddeldes. Hierbij is geen onderscheid gemaakt in de groepen, de correlaties werden getoetst op basis van alle deelnemers.

Tabel IV. Correlaties, gemiddelden en standaarddeviaties (totale N)

	1	2	3	4	5	6	7
1. Zoekgedrag	1						
2. Risicoperceptie	.25(*)	1					
3. Involvement	.51(**)	.17	1				
4. Affective Response	.54(**)	.38(**)	.46(**)	1			
5. Information Sufficiency	-.32(**)	-.08	-.15	-.23(*)	1		
6. Self-efficacy	-.21(*)	-.31(**)	.11	-.29(**)	.45(**)	1	
7. Zoekintentie	.57(**)	.35(**)	.52(**)	.39(**)	-.21(*)	-.16	1
Gemiddeldes	1.21	3.15	3.10	2.30	3.35	3.36	2.30
Standaarddeviaties	1.70	.49	.84	.85	.73	.60	.58

N= 77. Significantieniveaus: * $p \leq 0.05$; ** $p \leq 0.01$.

Involvement ($r=.52$, $p<0.01$) en risicoperceptie ($r=.35$, $p<0.01$) blijken positief gecorreleerd te zijn aan zoekintentie. Ook affective responses ($r=.39$, $p<0.01$) en information sufficiency ($r=-.21$, $p<0.05$) blijken sterk te correleren met zoekintentie. Self-efficacy blijkt echter niet significant te correleren met zoekintentie. De resultaten wijzen uit dat, op self-efficacy na, de correlaties tussen de constructen de veronderstelde verbanden van het FRIS-model bevestigen.

Involvement ($r=.51$, $p<0.01$) en risicoperceptie ($r=.25$, $p<0.05$) blijken ook positief gecorreleerd te zijn aan zoekgedrag, en self-efficacy blijkt net als bij zoekintentie negatief gecorreleerd ($r=-.21$, $p<0.05$) te zijn aan zoekgedrag. Ook affective responses ($r=.54$, $p<0.01$) en information sufficiency ($r=-.32$, $p<0.01$) blijken sterk te correleren met zoekgedrag. Daarnaast blijkt zoekintentie sterk te correleren met daadwerkelijk zoekgedrag ($r=.57$, $p<0.01$). Het toetsen van zoekgedrag blijkt dus tot dezelfde verbanden te leiden als het toetsen van zoekintentie uit het FRIS-model.

Om uitspraken te kunnen doen over het medierende effect van affective response en information sufficiency, moet er allereerst verband zijn tussen de onafhankelijke variabelen en de medierende variabelen. Uit de tabel blijkt dat affective response met alle drie onafhankelijke variabelen correleert. Information sufficiency correleert slechts met self-efficacy, waar het ook met involvement had moeten correleren. Daarnaast zouden de medierende variabelen moeten correleren met de afhankelijke variabele (zoekgedrag), wat door de resultaten bevestigd wordt (affective response $r=.54$ en information sufficiency $r=-.32$). Wanneer gecontroleerd wordt voor de medierende variabelen zou de significantie minder moeten worden, of zelfs verdwijnen voor de onafhankelijke variabelen. Partiële correlatieanalyse, waarbij gecontroleerd wordt voor affective response en information sufficiency, toont aan dat er geen significante correlatie meer is tussen self-efficacy ($r=.05$, $p=.7$) en zoekgedrag. Ook tussen risicoperceptie ($r=.07$, $p=.57$) en zoekgedrag is er geen significante correlatie meer te vinden. Bij involvement is de correlatie wel gedaald, maar deze blijkt nog wel significant te zijn ($r=.35$, $p<0.01$). Affective response en information sufficiency blijken dus alleen voor self-efficacy en risicoperceptie een medierende variabele te zijn.

Voorspellers

De veronderstelling was dat involvement, self-efficacy en risicoperceptie voorspellend zouden zijn voor zoekgedrag. Lineaire regressieanalyse wijst uit dat deze variabelen het zoekgedrag voor 34% verklaren. Hypothese 1 veronderstelt dat hoe hoger involvement is, des te hoger zoekgedrag zal zijn. Zoals te zien is in tabel V wordt deze hypothese bevestigd en blijkt involvement

inderdaad een significante voorspeller te zijn van zoekgedrag ($\beta = .52$ $p < .0001$), waarbij volgens de verwachting een positieve relatie gevonden werd. Hiermee wordt hypothese 1 bevestigd. Ook self-efficacy blijkt een significante voorspeller te zijn van zoekgedrag ($\beta = -.23$, $p < .05$, bevestiging van H2). Hierbij werd een negatieve relatie gevonden. Hoe lager de self-efficacy, des te hoger het zoekgedrag zal zijn. Hypothese 2 wordt hiermee ook bevestigd. Er werd geen significant resultaat gevonden voor risicoperceptie, waardoor hypothese 3 verworpen zal worden ($\beta = .09$ $p = .36$). Het RISP-model en het FRIS-model bevestigend, bleken affective response ($\beta = .50$, $p < .0001$) en information sufficiency ($\beta = -.22$, $p < .05$) beiden voorspellend te zijn voor zoekgedrag. Hoe hoger de affective response, des te hoger zoekgedrag zal zijn. Bij information sufficiency werd juist een negatieve relatie gevonden. Hoe lager information sufficiency, des te hoger het zoekgedrag.

Uit de eerste regressieanalyse bleek al dat er een direct effect te vinden is van involvement en self-efficacy op informatiezoekend gedrag. Ook bleek er een direct effect te zijn van affective response en information sufficiency op informatiezoekend gedrag. Om uitspraken te kunnen doen over het mediërende effect van affective response en information sufficiency werd er nog een regressieanalyse gedaan, waarbij gecontroleerd werd voor de medierende variabelen (affective response en information sufficiency). Dit model verklaart 43% van de verandering in informatiezoekend gedrag. Om een medierend effect vast te kunnen stellen, moet er worden voldaan aan de voorwaarde dat de onafhankelijke variabelen niet meer significant mogen zijn. In tabel V is te zien dat de bètawaarden voor involvement weliswaar kleiner wordt, maar de significantie nog steeds aanwezig is. Ook bij self-efficacy wordt de waarde kleiner, maar hier is er geen significantie meer. Al eerder bleek dat risicoperceptie geen significant direct effect op]zoekgedrag heeft, wat hier wederom bevestigd wordt. Affective response en information sufficiency blijken beide een medierend effect te hebben op self-efficacy. Hiermee wordt bewijs gevonden voor hypothese 4c. Voor involvement en risicoperceptie is geen significant bewijs gevonden, wat voor risicoperceptie ook al uit de partiële correlatie bleek. Hypotheses 4a en 4b worden hiermee niet ondersteund, waardoor hypothese 4 slechts gedeeltelijk wordt bevestigd.

Tabel V. Regressieanalyse van zoekgedrag (gestandaardiseerde regressiecoëfficiënten [bèta's])

	Direct effect	Affective response medierend	Information Sufficiency medierend
Involvement	.52 (p<.0001)	.38 (p<.001)	.48 (p<.0001)
Self-efficacy	-.23 (p<0.05)	-.15 (p=.16)	-.14 (p=.23)
Risicoperceptie	.09 (p=.36)	.03 (p=.80)	.12 (p=.26)

Dikgedrukt: significant

Naast het toetsen van de hypothesen, bleek data-analyse nog meer resultaten op te leveren. Uit een T-toets bleek dat er duidelijke verschillen te zien waren in scores tussen stadsbewoners en campusbewoners. De toets laat zien dat campusbewoners op zowel involvement en risicoperceptie lager scoren, en op self-efficacy hoger dan stadsbewoners. Dit zou moeten leiden tot een lagere score op zoekgedrag, wat ook in de resultaten terug te vinden is. De verschillen bleken echter niet groot genoeg, om significant te kunnen noemen. Daarnaast bleken er ook verschillen in scores te zijn op geslacht. Op uitzondering van information sufficiency na, bleek dat mannen op alle constructen gemiddeld significant verschilden van vrouwen. Op self-efficacy werd door mannen hoger gescoord dan door vrouwen, op alle andere constructen werd er lager gescoord door de mannen

Tabel VI. Gemiddelde scores (M) van stadsbewoners, campusbewoners, mannen en vrouwen.

	Stad (N= 58)	Campus (N= 19)	Man (N= 33))	Vrouw (N= 44)
Risicoperceptie	3.2	2.9	3.0	3.3
Involvement	3.1	2.9	2.8	3.3
Affective Response	2.3	2.4	1.9	2.6
Information Sufficiency	3.3	3.6	3.4	3.2
Self-efficacy	3.3	3.4	3.6	3.2
Zoekgedrag	1.28	1.00	.67	1.61

Discussie

Het doel van dit onderzoek was meer inzicht krijgen in de invloed van met name involvement, maar ook risicoperceptie en self-efficacy op zoekgedrag. De validiteit van het FRIS-model werd hier getoetst zodat er meer duidelijkheid zou ontstaan over de causale verbanden. Daarnaast werd er onderzocht of zoekgedrag bepaald wordt door zoekintentie. Experimentele condities werden gecreëerd om te toetsen of informatievoorziening voor verschillende niveaus van involvement kon zorgen, terwijl risicoperceptie en self-efficacy constant gehouden werden. De verwachting was dat de manipulatie van informatievoorziening zou zorgen voor hoge niveaus van involvement en risicoperceptie en een laag niveau van self-efficacy. Deze niveaus zouden indirect leiden tot een hogere score op zoekgedrag. Uit de resultaten bleek dat involvement in de eerste conditie hoger was dan in de tweede conditie en in de controlegroep. Conditie 1 en 3 bleken significant te verschillen, de verschillen tussen conditie 1 en 2 waren echter niet significant. De manipulatie bleek dus geen verschil te creëren in hoge of lage involvement, waar dat wel verwacht werd. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat de manipulatie niet onderscheidend genoeg geweest is, waardoor er geen hoge of lage involvement gecreëerd werd. Een andere verklaring is dat de lage involvement te krachtig geweest is. De informatie over brandveiligheid heeft wellicht toch voor enige mate van involvement gezorgd door alleen het lezen van informatie over dit onderwerp. Conditie 2 (lage involvement) blijkt namelijk nog wel een stuk hoger te scoren dan de controlegroep, die helemaal geen informatie kregen. Bij volgend onderzoek zou een pre-test gebruikt kunnen worden om te meten of de manipulatie daadwerkelijk gezorgd heeft voor een verandering in involvement. Voor risicoperceptie en self-efficacy bleek zoals verwacht geen significant verschil in de condities te zitten. De scores op zoekgedrag bleken volgens de verwachting in conditie 1 het hoogst te zijn. De verschillen tussen conditie 1 en de controlegroep bleken significant te zijn, tussen conditie 1 en conditie 2 helaas niet. Hiervoor zouden verschillende oorzaken aangewezen kunnen worden. Een te kleine N zou een oorzaak kunnen zijn van het ontbreken van significante verschillen. In totaal deden er 77 mensen mee aan dit onderzoek, waardoor het aannemelijk wordt dat dit aantal te klein is om significant verschil aan te tonen. Te weinig statistische power van de gebruikte technieken zou ook een oorzaak kunnen zijn van het ontbreken van significantie. Een andere oorzaak zou kunnen zijn dat de attitudes niet worden beïnvloed door de manipulatie. Slechts het invullen van een vragenlijst zal jongeren niet aansporen tot het centraal verwerken van de informatie, waardoor motivatie laag zal zijn. Studenten zijn zich wel bewust van de gevaren en gevolgen van slechte brandveiligheid, dit hoeft echter niet altijd tot hoge involvement te leiden. Als men niet betrokken is, zal dat door de

gegeven informatie niet ineens veranderen. Hierdoor is de kans groot dat ze de boodschap perifeer verwerken, en attitudes niet beïnvloed zullen worden door de gegeven informatie. De gemeten attitudes zouden dus hetzelfde geweest kunnen zijn als voor de manipulatie, wat zou verklaren waarom er geen verschillen tussen de groepen werden gevonden. Om hier volledig uitsluitsel over te kunnen geven, is het bij verder onderzoek in de toekomst daarom aan te bevelen om een onderzoeksdesign te gebruiken met een pretest en een posttest. Een derde oorzaak zou kunnen zijn dat niet alle studentenwoningen een slechte brandveiligheid hebben. In tegenstelling tot wat er in de manipulatie beweerd wordt, zijn er genoeg huisbazen en studenten die zorgen dat de brandveiligheid goed is. Hierdoor zullen involvement, risicoperceptie sowieso lager zijn, en self-efficacy hoger, dan bij een slechte brandveiligheid in huis. Als attitudes dan niet beïnvloed zullen worden door de manipulatie, zal er ook weinig verschil zitten in de condities. De resultaten van een T-toets tussen bewoners van de campus en de stad geeft bevestiging voor deze veronderstelling. Omdat woningen op de campus onder een woningcorporatie vallen, is de brandveiligheid erg goed. De T-toets laat zien dat campusbewoners op zowel involvement, risicoperceptie en informatie zoeken lager scoren, en op self-efficacy hoger, dan bewoners van de stad. Verder onderzoek zal daarom de brandveiligheid van de huizen van deelnemers in beschouwing moeten nemen. Een laatste oorzaak zou kunnen zijn dat het risico op een woningbrand vaak wordt gezien als een indirect risico, omdat het een vaak een gevolg van een slechte brandveiligheid is. Hierdoor zou de betrokkenheid lager kunnen zijn, wat een reden is voor perifere verwerking. Het ontbreken van significante resultaten leidt ertoe dat er uit dit onderzoek geen harde conclusies getrokken kunnen worden over de invloed van involvement op zoekgedrag. Verder onderzoek blijft hierdoor aanbevelen.

Concluderend dat de experimentele condities geen significant effect hebben gehad, komt er nog een opvallend resultaat naar voren. Self-efficacy en information sufficiency blijken in alle drie condities, als men kijkt naar de absolute gemiddeldes, de hoogste gemiddeldes te produceren. Studenten blijken veel geloof te hebben dat ze zelf controle over het risico hebben, wat zou kunnen verklaren waarom involvement en risicoperceptie niet gemanipuleerd zouden kunnen worden.

De veronderstelde verbanden in het FRIS-model werden in dit onderzoek gedeeltelijk bevestigd. Verwacht werd dat er een positief verband gevonden zou worden tussen risicoperceptie, involvement, affective response en zoekintentie. Correlatieanalyses bevestigden deze verwachtingen. Daarnaast werden er negatieve verbanden verwacht tussen information sufficiency, self-efficacy en zoekintentie. Correlatieanalyses bevestigden deze verwachting slechts gedeeltelijk. Voor information sufficiency werd een negatief verband vastgesteld, voor

self-efficacy werd echter geen significant verband gevonden. Zoals hierboven ook al werd beschreven blijken studenten overall een hoge self-efficacy te hebben, wat een verklaring zou kunnen zijn voor het ontbreken van zoekintentie en zoekgedrag. Men vindt het misschien niet te moeite waard om energie in te stoppen omdat ze van mening zijn het zelf onder controle te hebben. Het construct zoekgedrag werd aan de vragenlijst toegevoegd om te kunnen meten of er een verband is tussen zoekintentie en ook daadwerkelijk actiegedrag. Verwacht werd dat dit verband vrij sterk zou zijn, en uit de correlatieanalyse bleek er inderdaad een sterk significant verband tussen deze constructen te zijn. Zoekintentie en zoekgedrag blijken elkaar dus sterk te beïnvloeden. Ook bleken de veronderstelde verbanden uit het FRIS-model van toepassing te zijn op zoekgedrag. Voor risicoperceptie, involvement en affective response werd een positief verband gevonden en voor self-efficacy en information sufficiency een negatief verband.

Om de richting van de verbanden vast te kunnen stellen werd er regressieanalyse uitgevoerd. Hierbij was de verwachting dat involvement en risicoperceptie positieve voorspellers zouden zijn voor zoekgedrag, en self-efficacy een negatieve voorspeller. De regressieanalyse wees uit dat involvement en self-efficacy beide significante voorspellers zijn voor zoekgedrag. Hoge involvement en lage self-efficacy bleken te leiden tot hoger zoekgedrag. In tegenstelling tot de verwachting bleek risicoperceptie geen significante voorspeller te zijn. Een oorzaak hiervoor zou kunnen zijn dat studenten wel een accurate inschatting kunnen maken van het risico dat zij lopen, maar dat de combinatie met de hoge information sufficiency ervoor zorgt dat zij niet op zoek zullen gaan naar informatie. Daarnaast zou een te kleine N ook hier de oorzaak kunnen zijn van het ontbreken van significantie. Om het medierend effect van affective response en information sufficiency te toetsen werd er nog een regressieanalyse gedaan. De resultaten hiervan toonden dat affective response en information sufficiency niet geheel het medierende effect hadden, als wat men volgens het FRIS-model zou mogen verwachten. Affective response en information sufficiency bleken voor self-efficacy geheel medierend te zijn. Tussen involvement en informatiezoekend gedrag bleek er wel een direct verband te zijn, er bleek echter geen medierend effect te zijn. Involvement blijkt net als in een aantal andere theoretische modellen ook in dit model een sleutelcomponent. Verder onderzoek zou moeten uitwijzen of involvement daadwerkelijk zo'n sterke voorspeller is van informatiezoekend gedrag, dat er geen sprake is van een medierend effect. Uit de correlatieanalyse kwam al naar voren dat zoekintentie hoog gecorreleerd was met zoekgedrag, de regressieanalyse laat zien dat zoekintentie ook een goede voorspeller is voor daadwerkelijk informatiezoekend gedrag ($\beta = .57$ $p < .0001$). Mensen die een grotere intentie hebben om informatie te zoeken, zullen dit ook daadwerkelijk eerder doen dan mensen met een lage intentie. Zoekintentie, maar dus ook zoekgedrag blijken beide goed te

voorspellen zijn door bovengenoemde determinanten. Een conclusie die bijdraagt aan de ecologische relevantie van het model. Risico-informatie kan hiermee in de toekomst afgestemd worden op de determinanten uit het FRIS-model, om tot informatiezoekend gedrag te komen.

Tot slot bleken er naast de hypothesen nog een aantal andere relevante resultaten naar voren te komen. De ongelijke verdeling van mannen en vrouwen over de verschillende condities zou een verklaring kunnen zijn voor het ontbreken van significante verschillen. (in de controlegroep zaten meer mannen dan in conditie 1 en 2). De resultaten laten namelijk zien dat mannen op uitzondering van information sufficiency na, op alle constructen gemiddeld significant anders scoren dan vrouwen. Op self-efficacy werd door mannen hoger gescoord dan door vrouwen, op alle andere constructen werd er lager gescoord door de mannen. In de literatuur wordt dit verschil ook bevestigd (Gustafson, 1998), dus verder onderzoek naar de determinanten van informatiezoekend gedrag zou moeten controleren voor deze verschillen.

Concluderend dat niet alle relaties uit het FRIS-model bevestigd werden, kan men niet concluderen dat het FRIS-model een zwakke validiteit heeft. Een te kleine N en verschillen in geslacht lijken de grootste stoorfactoren voor de validiteit van dit onderzoek te zijn. Hierdoor zal verder onderzoek naar de relaties tussen involvement, self-efficacy, risicoperceptie en informatiezoekend gedrag moeten uitwijzen wat de daadwerkelijke validiteit van het FRIS-model is. De noodzaak voor de risicocommunicatie om meer inzicht te krijgen in de gedragsdeterminanten van risicogedrag leidt er toe dat verdere ontwikkeling van dit onderzoeksgebied aanbevolen blijft. Een replicatie van dit onderzoek is daarom noodzakelijk, om te bewijzen of men de gevonden resultaten kan toeschrijven aan het onderzoek of aan het FRIS-model. De hierboven genoemde variabelen zullen hierbij in beschouwing genomen moeten worden, om tot een valide resultaat te komen.

Referenties

- Agha, S. (2003). The Impact of a Mass Media Campaign on Personal Risk Perception, Perceived Self-efficacy and on Other Behavioural Predictors. *AIDS Care*, 15(6), 749-762.
- Ajzen, I. (1988). *Attitudes, Personality and Behavior*, Chicago: The Dorsey Press.
- Ajzen, I., & Fishbein M. (1980). *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*, Englewood Cliffs: Prentice- Hall Inc.
- Bandura, A. (1989). Human Agency in Social Cognitive Theory. *American Psychologist*, 44(9), 1175-1184.
- Case, D.O., Andrews, J.E., Johnson, J.D., & Allard, S.L. (2005). Avoiding versus Seeking: the Relationship of Information Seeking to Avoidance, Blunting, Coping, Dissonance, and Related Concepts. *Journal of the Medical Library Association*, 93(3), 353-362.
- Eagly, A.H., & Chaiken, S. (1993). *The Psychology of Attitudes*, Fort Worth TX: Harcourt Brace Jovanovich.
- Earle, T. C., Cvetkovich, G., & Slovic, P. (1990). The effects of involvement, relevance and ability on risk communication effectiveness. In K. Borcherting, O. I. Larichev, & D.M. Messick (Eds.), *Contemporary Issues in Decision Making* (pp. 271–289). Amsterdam: Elsevier.
- Edwards, A., Gray, J., Clarke, A., Dundon, J., Elwyn, G., Gaff, C., Hood, K., Iredale, R., Sivell, S., Shaw, C., & Thornton, H. (2008). Interventions to improve Risk Communication in Clinical Genetics: Systematic Review. *Patient Education and Counseling*, 71, 4-25.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention and Behavior: An Introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison- Wesley.
- Griffin, R.J., Dunwoody, S., & Neuwirth, K. (1999). Proposed Model of the Relationship of Risk Information Seeking and Processing the Development of Preventive Behaviors. *Environmental Research Section A*, 80, p.230-245.
- Griffin, R.J., Neuwirth, K., Giese, J., & Dunwoody, S. (2002). Linking the Heuristic-Systematic Model and Depth of Processing. *Communication Research*, 29 (6), p. 705-732.
- Griffin, R.J., Neuwirth, K., Dunwoody, S., & Giese, J. (2004). Information Sufficiency and Risk Communication. *Media Psychology*, 6, 23-61.
- Griffin, R.J., Yang, Z., Huurne, Ter, E., Boerner, F., Ortiz, S., & Dunwoody, S. (2008). After the Flood; Anger, Attribution, and the Seeking of Information. *Science Communication*, 29(3), 285-315.
- Grunig, J.E. (1976). Communication Behaviors Occuring in Decision and Nondecision Situations. *Journalism Quarterly*, 53, 252-286.

- Gurabhardi, Z., Gutteling, J.M., & Kuttischreuter, M. (2004). The Development of Risk Communication: An Empirical Analysis of the Literature in the Field. *Science Communication*, 25, 323-347.
- Gustafson, P.E. (1998). Gender Differences in Risk Perception: Theoretical and Methodological Perspectives. *Risk Analysis*, 18 (6), 805-811.
- Heath, R.L., Liao, S., & Douglas, W. (1995). Effects of Perceived Economic Harms and Benefits on Issue Involvement, Use of Information Sources, and Actions: A Study in Risk Communication. *Journal of Public Relations Research*, 7(2), 89-109.
- Johnson, B.B. (2005). Testing and Expanding a Model of Cognitive Processing of Risk Information. *Risk Analysis*, 23(2), 355-368.
- Keeney, R.L., & von Winterfeldt, D. (1986). Improving Risk Communication. *Risk Analysis*, 6(4), 417-424.
- Kahlor, L., Dunwoody, S., Griffin, R.J., & Neuwirth, K. (2006). Seeking and Processing Information about Impersonal Risk. *Science Communication*, 28(2), 163-194.
- Liberman, A., & Chaiken, S. (1992). Defensive Processing of Personally Relevant Health Messages. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 18, 669-679.
- Petty, R.E., & Cacioppo, J.T. (1986). *Communication and Persuasion: Central and Peripheral Routes to Attitude Change*, New York: Springer-Verlag.
- Petty, R. E., Cacioppo, J.T., Kao, C.F., & Rodriguez, R. (1986). Central and Peripheral Routes to Persuasion: An Individual Difference Perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(5), 1032-1043.
- Petty, R.E., Heesacker, M., & Hughes J.N. (1997). The elaboration Likelihood Model: Implications for the Practice of School Psychology. *Journal of School Psychology*, 35 (2), p.107-136.
- Rimal, R.N. (2000). Closing the Knowledge-Behavior Gap in Health Promotion: The Mediating Role of Self-Efficacy. *Health Communication*, 12(3), 219-237.
- Rimal, R.N., & Real, K. (2003). Perceived Risk and Efficacy Beliefs as Motivators of Change. *Human Communication Research*, 29(3), 370-399.
- Turner, M.M., Rimal, R.N., Morrison, D., & Kim, H. (2006) The Role of Anxiety in Seeking and Retaining Risk Information: Testing the Risk Perception Attitude Framework in Two Studies. *Human Communication Research*, 32, 130-156.

Bijlage I. Informatievoorziening conditie 1 (hoge involvement)

Brandveiligheid in studentenhuizen

Met de brandveiligheid in studentenhuizen is het vaak slecht gesteld. De slechte algemene staat van studentenhuizen speelt hierin een grote rol. Studenten schatten het risico dat ze hiermee lopen vaak te laag in en denken te weinig na over de gevolgen van brand. Men ziet het ten onrechte als iets wat alleen anderen treft, en hen niet overkomt. Als je nooit een brand hebt meegemaakt, is het ook moeilijk om je er een goede voorstelling van te maken. Een beginnend brandje kan zich binnen enkele minuten uitbreiden tot een grote uitslaande brand. Studenten staan hier vaak te weinig bij stil. Zij onderschatten het risico ten onrechte, en denken dat het allemaal wel mee zal vallen.

Het laatste halfjaar zijn we overspoeld met berichten uit de media over branden in studentenhuizen in Delft, Tilburg, Groningen, en ook Enschede. Naar aanleiding daarvan is er een landelijk onderzoek gehouden, waaruit bleek dat 60% van de studentenhuizen niet voldoet aan de minimale eisen van brandveiligheid. In Enschede was het zelfs nog erger, hier bleek het percentage op 82% te liggen. Verder bleek het risico op een uitslaande brand, bij een slechte brandveiligheid, maar liefst twaalf keer zo groot te zijn ten opzichte van huizen waarin de brandveiligheid goed is.

Het grootste gevaar zit hem in de slechte staat waarin veel studentenhuizen verkeren en brandgevoelige bouwmaterialen. Ook losse elektriciteitskabels, geen of ontoereikende vluchtwegen en het ontbreken van rookmelders zorgen voor onveilige woonruimtes. Huisbazen zijn verantwoordelijk voor het onderhoud en de brandveiligheid van studentenhuizen, maar verzuimen vaak om maatregelen te nemen ter verbetering van de brandveiligheid. De gemeente Enschede is benieuwd hoe studenten tegenover brandveiligheid staan en heeft daarom opdracht gegeven dit te onderzoeken. Doel is te onderzoeken hoe het gesteld is met het bewustzijn en kennis van studenten over de brandveiligheid in hun huis. Met behulp van deze resultaten wil de gemeente effectievere preventie-informatie ontwikkelen. De gegevens zullen puur voor onderzoeksdoeleinden gebruikt worden. Hieronder vindt u de vragenlijst. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking.

Bijlage II. Informatievoorziening conditie 2 (lage involvement)

Brandveiligheid in studentenhuizen

Met de brandveiligheid in studentenhuizen is het vaak slecht gesteld. De slechte algemene staat van studentenhuizen speelt hierin een grote rol. Als je nooit een brand hebt meegemaakt, is het moeilijk om je er een goede voorstelling van te maken. Een beginnend brandje kan zich binnen enkele minuten uitbreiden tot een grote uitslaande brand. Studenten staan hier vaak te weinig bij stil.

Het laatste jaar zijn we overspoeld met berichten uit de media over branden in studentenhuizen. In heel Europa blijken veel studentenhuizen niet aan de minimale eisen voor brandveiligheid te voldoen. Grootchalig Europees onderzoek heeft uitgewezen dat in Frankrijk maar liefst 60% van de studentenhuizen niet brandveilig genoemd kan worden. Verder bleek het risico op een uitslaande brand, bij een slechte brandveiligheid, maar liefst twaalf keer zo groot te zijn ten opzichte van huizen waarin de brandveiligheid goed is.

Het grootste gevaar zit hem in de slechte staat waarin veel studentenhuizen verkeren en brandgevoelige bouwmaterialen. Ook losse elektriciteitskabels, geen of ontoereikende vluchtwegen en het ontbreken van rookmelders zorgen voor onveilige woonruimtes. Huisbazen zijn verantwoordelijk voor het onderhoud en de brandveiligheid van studentenhuizen, maar verzuimen vaak om maatregelen te nemen ter verbetering van de brandveiligheid. Gemeenten die dit probleem proberen aan te pakken, stuiten vaak op onwillende huisbazen.

De gemeente Enschede is benieuwd hoe studenten tegenover brandveiligheid staan en heeft daarom opdracht gegeven dit te onderzoeken. Doel is te onderzoeken hoe het gesteld is met het bewustzijn en kennis van studenten over de brandveiligheid in hun huis. Met behulp van deze resultaten wil de gemeente effectievere preventie-informatie ontwikkelen. De gegevens zullen puur voor onderzoeksdoeleinden gebruikt worden. Hieronder vindt u de vragenlijst. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking.

Bijlage III. Informatievoorziening controlegroep

Brandveiligheid in studentenhuizen

De brandveiligheid in veel studentenhuizen laat vaak veel te wensen over. De gemeente Enschede is benieuwd hoe studenten tegenover brandveiligheid staan en heeft daarom opdracht gegeven dit te onderzoeken. Doel is te onderzoeken hoe het gesteld is met het bewustzijn en kennis van studenten over de brandveiligheid in hun huis. Met behulp van deze resultaten wil de gemeente effectievere preventie-informatie ontwikkelen. De gegevens zullen puur voor onderzoeksdoeleinden gebruikt worden. Hieronder vindt u de vragenlijst. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking.

Bijlage IV. Vragenlijst

1. Wat is uw geslacht?

- ☐ man
- ☐ vrouw

2. Wat is uw leeftijd?

____ jaar

3. Woont u in een studentenhuus?

- ☐ ja
- ☐ nee (ga dan door naar vraag 6)

4. Hoe lang woont u al in een studentenhuus?

.....

5. Woont u in de stad of op de campus?

- ☐ stad
- ☐ campus

6. Hoeveel woningbranden denkt u dat er jaarlijks in Nederland plaats vinden?

- ☐ 1000 - 2000
- ☐ 4000 - 6000
- ☐ 6000 - 8000
- ☐ 8000 - 10.000

7. Hoeveel mensen vinden hierbij de dood?

- ☐ 10 - 20
- ☐ 20 - 30
- ☐ 30 - 40
- ☐ 40 - 50

8. Hoeveel gewonden denkt u dat er jaarlijks bij woningbranden in Nederland vallen?

- ☐ 400 - 600
- ☐ 600 - 800
- ☐ 800 - 1000
- ☐ 1000 - 1200

9. Hoe denkt u over de risico's van huiselijke branden?

	Heel klein	Redelijk Klein	Niet klein/ niet groot	Redelijk groot	Heel groot
Hoe groot is volgens u de kans dat er brand in een woning uitbreekt?	1	2	3	4	5
Hoe groot is volgens u de kans dat er brand in een studentenhuus uitbreekt?	1	2	3	4	5
Hoe riskant vindt u een slechte brandveiligheid van een studentenhuus voor de bewoners?	1	2	3	4	5
Hoe groot zullen volgens u de gevolgen van een woningbrand zijn, voor de bewoners van een studentenhuus?	1	2	3	4	5

10. Hoe denkt u over de risico's en de gevolgen van brand in uw leef- en woonomgeving?

	Heel klein	Redelijk Klein	Niet klein/ niet groot	Redelijk groot	Heel groot
De kans dat er in mijn huis brand uitbreekt is...	1	2	3	4	5
De kans dat er door een slechte brandveiligheid in mijn huis, doden vallen is...	1	2	3	4	5
Hoe groot acht u de kans op fysiek letsel bij een woningbrand?	1	2	3	4	5
De kans dat ik door brand in mijn huis materiële schade op loop is...	1	2	3	4	5

11. Wat betekent het onderwerp 'brandveiligheid in studentenhuizen' voor u in uw dagelijks leven?

	Helemaal Niet	Nauwelijks	Enigszins	Nogal	Heel erg
Ik ben geïnteresseerd in de brandveiligheid van mijn studentenhuus.	1	2	3	4	5
Ik vind het belangrijk om op de hoogte te zijn van de risico's van brandveiligheid in mijn huis.	1	2	3	4	5
Ik vind het belangrijk om informatie te hebben over deze risico's.	1	2	3	4	5
Als er iets over brandveiligheid van studentenhuizen in de media is, trekt dat mijn aandacht.	1	2	3	4	5
Ik ken <u>niemand</u> die ooit brand in zijn huis heeft gehad.	☐ mee eens ☐ mee oneens				

Ik heb wel eens gehoord van brand in een studentenhuus.

☐ mee eens ☐ mee oneens

12. Hoe voelt u zich wanneer u denkt aan de mogelijkheid op brand in uw huis door slechte brandveiligheid?

Dan voel ik mij...

	Helemaal Niet	Nauwelijks	Enigszins	Nogal	Heel erg
Gespannen	1	2	3	4	5
Angstig	1	2	3	4	5
Nerveus	1	2	3	4	5
Bezorgd	1	2	3	4	5
Boos	1	2	3	4	5

13. De volgende stellingen gaan over uw kennis over brandveiligheid. Kunt u aangeven in hoeverre u het eens bent met deze stellingen?

	Helemaal Niet	Nauwelijks	Enigszins	Nogal	Heel erg
Mijn kennis over risico's van slechte brandveiligheid in studentenhuizen, is voor mij bevredigend.	1	2	3	4	5
Ik ben tevreden met de kennis die ik nu heb over de risico's van brandveiligheid in woningen.	1	2	3	4	5
Wat ik op dit moment weet over deze risico's is voor mij voldoende.	1	2	3	4	5
Ik heb het gevoel dat ik de juiste kennis heb om met deze risico's om te gaan in mijn dagelijks leven.	1	2	3	4	5

14. In hoeverre denkt u zelf om te kunnen gaan met risico's verbonden aan brandveiligheid?

Ik heb er vertrouwen in dat ik...

	Helemaal Niet	Nauwelijks	Enigszins	Nogal	Heel erg
Mezelf in veiligheid kan brengen als er brand uit breekt in mijn huis.	1	2	3	4	5
Adequaat kan reageren als er in mijn huis brand uit breekt.	1	2	3	4	5
Kan beoordelen hoe het met de brandveiligheid in mijn huis is gesteld.	1	2	3	4	5
Kan doen wat ik moet doen als ik brand in mijn huis opmerk.	1	2	3	4	5

In staat ben mijn huis brandveilig te maken. 1 2 3 4 5

15. Onderstaande uitspraken gaan over hoe u omgaat met informatie over brandveiligheid. Stel uzelf de vraag: 'Hoe zou ik reageren als ik iets hoor, zie of lees over branden en brandveiligheid in studentenhuizen?'

Als ik iets zie, lees of hoor over woningbranden en/of brandveiligheid...

	Zeker Niet	Waarschij- lijk niet	Mogelijk	Waarschijn- lijk wel	Zeker wel
Ga ik zoveel mogelijk informatie zoeken.	1	2	3	4	5
Besteed ik er weinig aandacht aan en ga verder met waar ik mee bezig was.	1	2	3	4	5
Ga ik informatie zoeken over wat ik moet doen als er in mijn woning brand uit breekt.	1	2	3	4	5
Ga ik er vanuit dat in geval van brand in mijn huis, mij niks overkomt.	1	2	3	4	5
Als er ergens in Nederland een woningbrand in een studentenhuus is geweest, ga ik informatie zoeken over brandveiligheid.	1	2	3	4	5

16. Als student heeft u het recht om uw huisbaas te verplichten de brandveiligheid in uw huis te verbeteren. Wilt u op de hoogte worden gesteld van deze rechten?

- ☐ Ja, mijn e-mailadres is
- ☐ Nee

17. Heeft u interesse in aanvullende informatie over het bevorderen van brandveiligheid in studentenwoningen?

- ☐ Ja, mijn e-mail adres is
- ☐ Nee

18. Zou u geïnteresseerd zijn in het bijwonen van een informatiebijeenkomst over brandveiligheid in studentenhuizen?

- ☐ Ja, hierin heb ik interesse.
- ☐ Misschien.
- ☐ Nee, ik heb geen interesse.

Hartelijke dank voor uw medewerking!